

ДЕСЕТИМА БРАТЯ МОСТ ГРАДЯТ

/преразказана песен/

Големият брат сънувал, че която невеста донесе най-напред яденето – нея ще вградят в темелите. По-малките братя казали на жените си. Най-голямата снаха се заденала зърно, да отиде да го мели. Излязла ѝ голяма змия. Тя минала по друг път, но пак отишла на мелницата. Излезнал силен вятър, завалял дъжд. Покрила се, но отишла:

– Добър ден, майсторе!

– Здравей, темелбашийко!

Извадила си пръстена, изпуснала го. Отишла да търси в Дунав златния пръстен. Навела се за пръстена, сложили отгоре ѝ камък и станала темелбашийка. От едната гърда течала кръв, а от другата – мляко.

Дванадесет години деветима братя мост градят. О, господи, градят, а той пада. Те го градят, а той се срутва. Легнали да спят, че било обещане. Най-големият брат сън сънува. Която първа занесе ядене, нея ще я направят „темелбашийка“. Малките братя предупредили жените си. Най-големият не ѝ казал. Тръгнала тя да носи храна. Излезнала ѝ голяма змия. Минала по друг път, но пак отишла при братята. Когато отишла, устабашията ѝ рекъл:

– Алла раззулсун, темелбашийко! С мъжа ти затворих златния си пръстен

– Донесох ви храна. Пръстенът ми падна.

Сложили върху нея един голям камък. Завалял дъждец. Казал си – моята отиде. Задухай, Господи, ветрецо, та да му изсъхнат потурите! От едната гърда кръв да тече, а от другата гърда – мляко да тече.

